

UK, od děkana Pedagogické fakulty MU. Finančně nás podpořil Magistrát hl. m. Prahy i některé městské části. Zejména MČ Praha 8, Praha 3, Praha 2. Univerzita Karlova nám snížila cenu za pronájem Karolína. Jen ministerstvo školství nám nedalo ani korunu.

Pomoc ale nebyla jen finanční. Nesmím zapomenout na folklorní soubor Osminka ze ZUŠ Taussigova v Praze 8, který doprovázel slavnostní zahájení, při němž jsou představováni zástupci všech zúčastněných zemí. Mateřské školy vyrobily příslušné vlajky. Učitelky z naší mateřinky přivedly za melodie Holka modrooká na jeviště naše děti s vlajčkami a vlajková ceremonie mohla začít. Když moderátorka přečetla název země, všechny děti zvedly na pozdrav ruce s vlajkami vzhůru. Oči přítomných zněžněly. Myslím, že to byl dobrý nápad. Ostatně konference byla přece o dětech.

Když si promítnete současný stav našeho předškolního vzdělávání, myslíte, že jsme stále vpředu?

Jsem přesvědčená, že ano. Navzdory tomu, že nám některá rozhodnutí politiků podmínky pro práci dost komplikují. Myslím, že každá zdravě smýšlející učitelka pracuje s dětmi tak, jak to potřebují. Dobrý základ, který dal předškolnímu vzdělávání Jan Amos Komenský, ve školách pořád je. Jedno nedomyšlené rozhodnutí už bylo naštěstí zrušeno.

Myslíte povinnost přijímat dvouleté děti?

Jistě. Nemám nic proti tomu, jestliže je škola přijme, protože pro to má odpovídající podmínky. Ale je proti všem zásadám do toho nutit školu, která tyto podmínky nemá. Pak to totiž ubližuje dětem – těm malým i velkým. Stejně jako když někdo zařadí dvouleté děti do věkové heterogenní třídy. Bohužel, druhá nedomyšlenost – povinný poslední ročník – v mateřské škole zůstal. Přitom nic neřeší. Rodiče, kteří chtějí děti do školky dávat, je tam už dávno dávají a ty, co se jim chtějí věnovat doma, jenom zbytečně otravuje. Individuální vzdělávání je zbytečná byrokracie. Navíc rodiny, jejichž děti by průpravu mateřskou školou potřebovaly, je tam většinou stejně nedávají. S povinným předškolním ročníkem se ještě budeme muset poprat. Myslím, že RVP PV je v zásadě dobrý počín. Po revoluci jsme volali po tom, abychom nedostávali přesné instrukce, co s dětmi který týden dělat. Stačí nám stanovit cíle, výstupy, to, čeho máme dosáhnout. Cestu ať nechají na učitelkách. Jen ta administrativa kdyby nám nekomplikovala život. Většina jí je sice na ředitelkách, ale i já v poslední době část přesunuji na učitelky. Valí se toho na nás moc. Na jednu stranu je dobře, že ředitelkám ubrali na hodinách přímé práce s dětmi. Na druhou stranu mi vadí, že mi z rozvrhu dne zmizel kus času, který jsem s nimi trávila. A ráda. Nejsm

už taky tolik ponořená do plánování dne. Na třídu jsme tři. Jedna učitelka na plný úvazek, druhá na polovinu a já. Děvčata mi přinesou plán na týden – a: Souhlasíš s tím? Já bych tam leccos přidala, jenže už se se svými nápady tak často nevejdou. Ale říká se, že i v tom negativním si člověk musí najít něco pozitivního. Takže – navzdory všem našim problémům, nebo možná právě kvůli nim se o mateřských školách začalo víc mluvit. Začínáme být víc na očích veřejnosti.

Mají v zahraničních mateřských školách také podobné „nedomyšlenosti“?

Dvouleté děti mají v mateřských školách například ve Švédsku, tam mají rodiče dokonce nárok na umístění dítěte do předškolního zařízení od jednoho roku věku. Ovšem pobyt tak starého dítěte v mateřské škole je limitovaný počtem hodin. Tuším, že dvouleté dítě tam může být jen asi 20 hodin týdně. V poradním sboru MŠMT jsme na to upozorňovali, ale dovedli jsme se, že by to byla diskriminace. Povinnost předškolního roku je ve světě častější. Ministerstvo to ostatně uvádělo v důvodové zprávě. Jen opomnělo, že podmínky jsou v jednotlivých státech různé. Třeba v Bosně a Hercegovině se snažili dostat do mateřských škol co nejvíc dětí, protože v nich měli v té době docházku kolem 50 %. Jenže u nás dávalo děti v posledním roce do mateřské školy přes 90 % rodičů zcela dobrovolně. Nikdo taky nezjišťoval, kolik dětí z těch zbývajících procent navštěvuje soukromé školky – a všechny rozhodně nejsou špatné.

Končí vám druhé volební období v čele českého výboru OMEP. Dál už pokračovat nemůžete. Jak se vám bude loučit?

Na jednu stranu mne to mrzí, ještě mám nějaké plány a nápady. Ale stanovy jsou stanovy. Na podzim uspořádáme členskou schůzi, volby proběhnou pravděpodobně v listopadu, nová předsedkyně se ujme předsednictví od ledna 2019. Ráda bych ještě byla užitečná. Zažádali jsme parlament o schválení významného dne s názvem Den mateřských škol. Měl by to být 17. leden. Den mateřských škol mají Poláci, na Slovensku ho slaví 4. listopadu, což je den, kdy byla v Banské Bystrici otevřena první opatrovna. Tak uvidíme. I kdyby to parlament nakonec neodsouhlasil, chtěli bychom v tomto termínu pravidelně pořádat konference. Uvažujeme také o období Zlatého Ámose pro mateřské školy. Za mého předsednictví jsme zorganizovali čtyři konference a měly velký ohlas. Přemýšleli jsme také o organizování výměnných pobytů pro učitelky, aby měly možnost vyzkoušet si, jak pracují jejich kolegyně, a poznat organizaci předškolního vzdělávání v jiných zemích. Ale zatím to jsou všechno jen nápady, o nichž budeme debatovat.